

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO NR. IX-675 2,
4, 12,14, 30, 31, 55, 56¹ STRAIPSNIŲ, 3 PRIEDĖLIO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO
PAPILDYMO 40² IR 56² STRAIPSNIAIS ĮSTATYMO PROJEKTO
TAP Nr. 19-1629 TAIS Nr. 19-9314(2)**

2019-10-21 Nr.NV-2929

Vilnius

Įvertinę Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo Nr. IX-675 2, 4, 12,14, 30, 31, 55, 56¹ straipsnių, 3 priedėlio pakeitimo ir Įstatymo papildymo 40² ir 56² straipsniais įstatymo projekto (toliau – Projektas) atitiktį Konstitucijai, įstatymams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Atsižvelgiant į tai, kad Pelno mokesčio įstatyme vartojama „mokesčio mokėtojo“ sąvoka, Projektu keičiamo Pelno mokesčio įstatymo (toliau – keičiamas Įstatymas) 2 str. 17¹ d. tikslintina, atskleidžiant, koks asmuo turimas mintyje vartojant „mokėtojo“ sąvoką. Be to, siekiant teisinio reguliavimo aiškumo, keičiamo Įstatymo 2 str. 17¹ d. tikslintina, visur vartojant tas pačias sąvokas – „mokėjimo sumos atskaitymas“ ir „mokėjimo suma“. Šiuo aspektu tikslintina ir keičiamo Įstatymo 31 str. 3 d. ir 4 d.

2. Keičiamo Įstatymo 2 str. 32¹ d. tikslintina, atskleidžiant kaip būtų užtikrintas šios nuostatos įgyvendinimo kontrolės mechanizmas, taikant išimtį iš taisyklės, kai „vienetas *nežino*, kad sudarydamas susitarimą turi galimybę pasinaudoti mokestinės tvarkos neatitikimu“. Atkreiptinas dėmesys, kad Direktyvos (ES) 2016/1164 2 str. 11 d. (įterpta Direktyva (ES) 2017/952) numato, kad išimtis taikoma, jei „negalima *pagrįstai manyti*, kad mokesčių mokėtojas arba susijusi įmonė žinojo apie galimybę pasinaudoti tokiais šalių mokestinės tvarkos neatitikimais“.

3. Projekto 1 str. 10 - 12 d. tikslintinos teisės technikos aspektu, remiantis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr.1R-298, 77.1.2 p.

4. Atsižvelgiant į keičiamo Įstatymo 2 str. 17¹ d. nuostatą, keičiamo Įstatymo 4 str. 6 d. 3 p. tikslintinas, vietoje „nuolatinės buveinės reglamentavimo (traktavimo) skirtumais“ įrašant „nuolatinės buveinės ir jai priskiriamų pajamų (sąnaudų) teisinio reglamentavimo ar traktavimo skirtumais“.

5. Keičiamo Įstatymo 31 str. 4 d. tikslintina, atsižvelgiant į keičiamo Įstatymo 2 d. 17¹ d. reguliavimą, remiantis kuriuo mokestinės tvarkos neatitikimas – tai situacija, kai įvyksta atskaitymas, bet suma neištraukiama į apmokestinamąsias pajamas – *vienoje valstybėje* suma atskaitoma iš pajamų, o *kitoje* – neištraukiama į apmokestinamąsias pajamas.

6. Siekiant teisinio reguliavimo aiškumo keičiamo Įstatymo 31 str. 5 dalis tikslintina, atskleidžiant nuostatos „kurios *tokiomis* nelaikomos“ turinį.

7. Atsižvelgiant į tai, kad galiojančiame Pelno mokesčio įstatyme nevartojama sąvoka „jurisdikcija“, tikslintina keičiamo Įstatymo 31 str. 6 d., atskleidžiant šios sąvokos turinį. Be to, atsižvelgiant į Direktyvos (ES) 2016/1164 (pakeistos Direktyva (ES)

2017/952) 9 str. 3 d. nurodytina, kad minimos jurisdikcijos gali būti susijusios ne tik su sandoriu ar keliais sandoriais, bet ir su struktūriniu susitarimu.

8. Remiantis Nuorodų į Europos Sąjungos teisės aktus pateikimo įstatymuose ir kituose teisės aktuose rekomendacijų, patvirtintų Europos teisės departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės generalinio direktoriaus 2002 m. gruodžio 13 d. įsakymu Nr. 106K, 12.2 ir 24.1 p. keičiamo Įstatymo 3 priedėlio 14 d. tikslintina, joje nurodant direktyvos (ES) 2017/952 oficialaus paskelbimo šaltinius.

Teisės grupės vyresnioji patarėja

Ieva Peciukonienė

Ieva Peciukonienė, tel. +370 706 61807, el. p. ieva.peciukoniene@lr.lt